

A júniusi bérekkel együtt fizetik az első lakbér-hozzájárulásokat

Nyereség

Bekapcsolom a magnetofont, s ott vagyok a villanyszerelők gyülésén. Újból hallok a brigádvezetőt: „Rólunk elfeledkeztek, mindent jól elvégeztünk. Tavaly nem volt igazolatlan hiányzás, selejt, olyannyira nem, hogy dicséretet kaptunk. De a fizetés, az maradt a régi, alig van nyereség! Hát nem vagyok én saját magam meg a családom ellensége. Ha ez így megy tovább, kénytelen vagyok máshol keresni a boldogulást!” Aztán mindenki felállt és hozzászólt: többet érdemelnek.

Kollektív követelés? — aligha. Az igazgató szétárta karjait, s ennyit mond: jelenleg ennyit tudunk nyújtani...
Villamosenergia-szolgáltatásért felel, 2 ezer 600 forintja van egy hónapban. Aki az ő utasítását köteles végrehajtani a gyakorlatban (önálló szerelő) 2 ezer 600 forintot kap. S ezek az emberek több mint egy évtizede magas szakmai képzettséggel gyakorolják hivatásukat. Éppen olyan jól tudják, mint én — hogy a villanyszerelő szakmában egy nálunknál lényegesebben kisebb követelményt támasztó, kevesebb felelősséggel járó szövetkezeti vagy más üzemi beosztásban — akár ezer forinttal is többet kereshetnek. Természetesen megismerkednek a lehetőségekkel, s jól felfogott érdekek szerint egyszerűen át lépnek. A munkaerő gond egyenlő szolgáltatói nehézséggel: az utcáról felvett gyakorlatlanokra nem bízhatjuk a veszélyes és fontos berendezéseket. Sajnos, a jó szerelők elmennek...

— Kérek húsz liter szuperbenzint. — Tessék uram. — Az első jobb fényező pislog. Legyen szíves, ha van szerelője, nézesse meg. — Majd én megnézem uram, érték hozzá.

S a benzinkutas szakavatott mozdulatokkal kijavítja a hibát, megköszöni a borsávalót, a fényes személyautó eltávozik. Az ÁFOR tanács villanyszerelői szakképzettséghez köti a benzinkimérést?
— Nem. Valamikor villanyszerelő voltam.
— S eljött, mert többet akart keresni. Itt mennyije van.
— Ne haragudjon, nem mondom meg. És még valamit: nagyon kérem, ne tartson pénzsóvárnak. Ha érdekli: a DÁV-tól azért „igazoltam” át, mert tízévi munka után keveset kerestem, s az elkövetkezendő esztendőket sem ígértek jobbat. Legalább békén hagy az asszony...
— Igen, mert „dávos” koromban a vacsora mellé szervírozta az elégedetlenségét. Most viszont mindig mosolyog. Szóval érti? — Ertem. Az áramszolgáltatónál a dolgozók évi átlagkeresete 24 ezer forint, a tülmunkával, a jutalmakkal, a prémiumokkal együtt. Egy villanyszerelő valóban nem versenyezhet az „ÁFOR-os-sal”.

Tavaly az üzletigazgatóság 7,4 százalékkal több nyereséget ért el a tervezettnél, azaz 66 millió 580 ezer forint hasznot hozott számára a dolgozók munkája. Túlteljesítették a termelési, a termelékenységi tervet is, egy munkás azonban csak 250—300 forintot kaphatott volna... A vállalat ilyen keveset nem is fizetett, hanem az idei bér terhére kiegészítette az összeget, s főként a tőrszolgálat tagoknak nyereségjutalomként kiosztotta.

Az elmúlt esztendőben a hazai iparban foglalkoztatottak átlagjövedelme 6,5 százalékkal emelkedett. A szegedi üzletigazgatóság dolgozóinak mindössze 1,8 százalékkal.
De a haszonból miért nem kapnak a villanyszerelők?
Csodák és titkok nincsenek. Az áramszolgáltatónál minden dolgozóra körülbelül 1 millió forint értékű állóeszköz jut! Jelenlegi gazdasági rendszerünkben az állóeszközök után adót kell fizetni, tehát az állóeszközök nagysága nagymértékben befolyásolja a részesedést. A villanyszerelők nyereségét az utcán álló transzformátorok, nagyrészt biztonsági berendezések, kábelek, műszerek, szerszámok „viszik el”. Rajtuk kívülálló ok, amin változtatni nem tudnak és nem is lehet. Mert ezekről az eszközökről nem lehet lemondani, nem lehet nélkülük az áramszolgáltatást elképzelni. Ellentmondás? Az.

Alapvető célunk, hogy „A szocialista gazdaság és társadalom talaján kivívott jó módból munkájuk és teljesítményük alapján részesedjenek a dolgozó emberek.” Az elvből nem szabad engednünk semmiképpen. Ha a villanyszerelők becsületesen, jól dolgoznak, érdemeik szerint kell kapniuk a fizetséget. (A másik: nem szabad hagyni, hogy ez az iparág vesztessen vonzerejéből, elnéptelenedjen.)
Csak azt idézem, amit a szakmában naponta emlegetnek: a jelenlegi gazdálkodási rendszerben megfelelőek-e a feltételek a villamosenergia-iparban, az áramszolgáltatónál; vajon a formálisan egyenlő gazdálkodási lehetőségek valójában nem jelentenek-e egyenlőtlenséget? Hisz a villanyszerelő kénytelen vállán hordani a réző 1 milliós terhet — már csak a köz érdekében is.

Matkó István

Mint ismert, július 1-én lépnek életbe az új lakbérek, s bizonyos esetektől eltekintve a régi és az új bérek közötti különbségeket a bérlők lakbér-hozzájárulás formájában megkapják munkahelyükön, a nyugdíjasok a nyugdíjfolyósító igazgatóságtól, illetve a keresésképtelenek a tanácstól. A magasabb lakbérek fizetésének, illetve a hozzájárulás folyósításának időpontjáról több jogszabály, illetve hivatalos állásfoglalás intézkedik.

Ha az igazoló lap adatai körül vita nincs, úgy a munkahelyeken a júniusi bérekkel együtt július első napjaiban fizetik ki az első lakbér-hozzájárulást. Vita, fellebbezés esetén a júliusi vagy az augusztusi bérekkel együtt fizetnek, de mindenképpen úgy, hogy a bérlő július 1-től visszamenőleg megkapja a hozzájárulást.

A rendelkezések szerint legkésőbb szeptember 10-ig minden jogosult részére ki kell fizetni a júliusi, az au-

gusztusi és a szeptemberi lakbér-hozzájárulást. A bérlőknek így módjuk van arra, hogy a rendelkezéseknek megfelelően legkésőbb szeptember 25-ig kifizessék a régi és az új lakbérek közötti különbözetet július, augusztus és szeptember hónapokra. Októbertől minden hónapban az előző havi bérrrel együtt számolják el a hozzájárulásokat a vállalatnál, így a lakók zavartalanul fizethetik a magasabb bért.

Szeptember 25-ig csak azok várhatnak a bérlőnlönségek kifizetésével, akik maguk is csak később kapják meg a hozzájárulást. Akiknek nem jár hozzájárulás, vagy akik például már július első napjaiban megkapják azt a vállalatnál, azoknak már júliusban a lakbértérítés szokásos időpontjában ki kell fizetniük a magasabb összeget.

A nyugdíjasok a július, augusztus és szeptember havi hozzájárulást egy összegben, augusztus 25. és szeptember 10. között kapják kézhez. Októberre és az ezt követő hónapokra mindig az előző hónapra járó nyugdíjjal együtt kapják a hozzájárulást. Így a júliusi, augusztusi, szeptemberi lakbértöbbletet egyösszegben szeptember 25-ig, a további hónapokban pedig lakbértérítés szokásos időpontjában fizethetik.

A nyugdíjasoknak saját érdekükben ügyelniük kell arra, hogy mielőtt a lakbér-hozzájárulást igazoló lapot beküldik a nyugdíjfolyósító igazgatósághoz, ellenőrizzék, hogy az igazoló lapon fel van-e tüntetve a nyugdíjfolyósítási törzsszám. Az esetleges helytelenül felírt számot ki kell igazítani. Aki 1971. július 1-én már nyugdíjas lesz, nyugdíjának megállapításáról határozatot kapott, de törzsszáma még nincs, addig ne küldje be igazoló lapját, amíg a számot vele nem közölték. Ha viszont még határozatot sem kapott nyugdíjának megállapításáról, akkor helyesen teszi, ha lakbér-hozzájárulási igazoló lapját a nyugdíjigényelt elbíráló szervhez beadja. (MTI)

Igyekezet a határban

Ültetik a paradicsompalántákat a sándorfalvi Rózsa Ferenc Tsz-ben

Nem találni pihenő embert a határban. Bármerre járunk, szorgos munkát, gondos igyekezetet látunk. Minden szövetkezet szeretné kihasználni a mostani kedvező időjárást, és pótolni azt a kiesést, amit az ismétlődő hőés és a még későbbi fagy okozott.
A mezőgazdaság szempontjából megkésztett egy kicsit az igazi tavasz, az egy-két hetes elmaradás pedig mindig a munkák zsúfolódását okozza. A hagyományosan bolondos április elől a jéltől idén félretekintjük. Több volt a napsütés, és kevesebb a szél a szokásosnál. A csipkedő éjszakai fagyok elsősorban a gyümölcs-termelőköt tették bátortalaná. Ezért látni még nagyüzemi gazdaságainkban is szőlőmetszést. A fagy miatt rövidcsapos természetesen próbálkoznak, hiszen a felső szemek egy része elfagyott.
A talajmunkák példás elvégzésével szinte mindenütt dicsekedni lehet. A kukoricavetés most az egyik leg-sürgetőbb feladat, ezzel sietnek legtöbben. A hónap közepén a vetésterületnek csupán 4 százalékán került földbe e fontos takarmánynövényünk magja, de Tápén például azt ígérte Dér Imre főagronómus, hogy május 1-re teljesen végeznek vele. Erre a munkára összpontosították erejüket másutt is. Balástyán, az Alkotmány Tsz-ben hallottuk, hogy ők is megpróbálkoznak idén a vegyszeres kukoricatermesztéssel. Az egyre növekvő munkaerőhiány diktálja ezt a megoldást. Nincs elmar-

H. D.

Tanácskozás a megye településhálózat-fejlesztési tervéről

Több éves adatfeldolgozó és elemző munka nyomán készítettte el a Városépítési Tudományos és Tervező Intézet (VÁTI) — egyelőre tárgyalási alapként — Csongrád megye településhálózatának fejlesztési tervét. A terv az országos településhálózat-fejlesztési koncepciókban rögzítettek alapján, annak továbbfejlesztéseként vázolja megyénk városaink és községeinek távlati fejlődési tendenciáit.
Szerdán délelőtt Szegeden, a megyei tanácsban a vá-

rosi tanácsok végrehajtó bizottságának elnökei, a járási hivatalok megbízott elnökei, a megyei tanács végrehajtó bizottságának osztályvezetői és a VÁTI munkatársai tanácskoztak a tervről.
Kovács Imrének, a megyei tanács vb elnökhelyettesének megnyitója után Farkas Vilmos, a tervező intézet igazgatóhelyettese ismertette a terv koncepcióit, melynek részleteiről dr. Thuránszky Attila, a megyei tervet ké-

szítő csoport vezetője adott tájékoztatást.
A tanácskozáson elhangzott észrevételeket figyelembe veszik a tervezők.
Ugyanakkor a megyei tervről kikéri a megyei tanács végrehajtó bizottsága a megyékben működő tudományos intézetek véleményét is. Elgondolás szerint a településhálózat fejlesztési terv még az idén a megyei tanács végrehajtó bizottsága, majd a tanács elé kerül tárgyalásra.

Eljen társadalmunk vezető ereje, a Magyar Szocialista Munkáspárt!

(Az MSZMP Központi Bizottságának május 1-i jelszavából)